

[Hedelund.]

nyt Universitet, man skulde til at oprette herhjemme.

Det er jo aldeles ikke Tilfældet. Forholdet vil jo netop vise sig at være det, at det paa det nuværende Tidspunkt at gaa til en Anerkendelse af denne Universitetsundervisning og yde det ringe Statstilskud vil være en god økonomisk Foranstaltning, at det netop vil være en Spareforanstaltning, det som man i disse Tider raaber saa stærkt paa fra alle Sider. Jeg vil ogsaa minde de ærede Medlemmer om, at Erfaringen viser, at de fleste europæiske Universiteter netop er blevet grundlagt og oprettet i Tider, hvor man har været inde i det, man kalder for Krisetider.

Den ærede sidste Taler mente, efter hans Kendskab til de danske Studenter, at disse ikke vilde tage til en By som Aarhus. Hvis det ærede Medlem vilde have gjort sig den Ulejlighed at se lidt paa de Akter, der ligger i hele denne Sag, vilde han have været bekendt med, at til Trods for, at man har levet under saa usikre Forhold derovre, til Trods for, at hele Grundlaget har været saa spinkelt, som det faktisk har været, har Universitetsundervisningen i Aarhus dog været i Stand til at kalde ca. 100 Studenter til sig. Man maa derfor ganske naturligt regne med, at i det Øjeblik denne Undervisning kommer ind i en fastere Ramme, i det Øjeblik Forholdet bliver saaledes, at de Mennesker, der gaar ind til Begyndelsen af deres Studier i Aarhus, har Mulighed for at kunne blive der en 2—3, maaske 4 Aar, vil der selvsagt komme flere Studenter dertil.

Hvis man kaster et Blik paa den Liste, der er udarbejdet, hvor man kan se, hvilke Gymnasier de Studenter, der er kommet til Aarhus, er udgaaet fra, viser denne netop, at der i Jylland er en Trang til at faa et Universitet. For det første viser det sig, at Studenterne er kommet til Aarhus Universitet fra 27 forskellige Gymnasier, for øvrigt ogsaa herovre fra Øerne. Selvsagt kommer de fleste fra de to Institutter, der er i Aarhus; men saa ser man, at der er kommet et ret stort Tal fra Randers Statsskole, Viborg Statsskole, Horsens Statsskole, Herning Statsskole og Silkeborgskolerne, og saa bliver Antallet selvfølgelig

mindre, efterhaanden som man glider længere bort.

Det viser tydeligt og klart, at der i Jylland er en Interesse for denne Sag, som ikke er koncentreret alene i Aarhus, men at der virkelig bag ved dette ligger det, man har gjort Forsøg paa at bestride her i Dag, netop en jydsk Bevægelse.

Det forbavser mig i højeste Grad, at det ærede Medlem, der er jydsk Repræsentant, har saa ringe Tiltro til Jyderne og deres Evne til at løse en Opgave, at han paa Forhaand vil stemple de Studenter, der gaar ud fra Universitetet der, som værende anden Klasses Studenter.

Jeg skal saa kun understrege nogle ganske enkelte Ting af det, der har været berørt i Dag, idet jeg i øvrigt fuldt kan tiltræde de Udtalelser, mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, har fremsat.

Der er af flere ærede Medlemmer blevet peget paa den Overbelastning, som Københavns Universitet er ude for. Det er ikke noget nyt Fænomen, og at det maa være rigtigt, fremgaar bl. a. af de Udtalelser, der foreligger i Universitetskommissionens Betænkning af 7. Oktober 1912, en Betænkning, der saa sandt ikke har noget som helst med jydsk Bevægelse at gøre.

Dér skriver man udtrykkelig, at Universitetets — altsaa Københavns Universitets — Evne til at uddanne de unge er anspændt til de yderste Grænser, ja ud over disse. Naar det var Tilfældet i 1912, maa man vel formene, at Forholdet maa være betydelig forværet i de forløbne Aar, saaledes at de Beskrivelser, der er givet fra denne Talerstol af Forholdene ovre paa Universitetet, ganske sikkert er fuldstændig rigtige. Dette maa være noget i Retning af et Grundlag for, at man kan anerkende, at vi har taget fat derovre.

Jeg forstaar udmærket godt, at man i sin Tid, da denne Undervisning begyndte derovre under ganske private Former, ikke straks vilde gaa med til at anerkende den, men indtog det Standpunkt: Lad os nu prøve og se, hvorledes det gaar derovre, for det er jo ikke tilstrækkeligt, at de Mennesker kan stable de Penge paa Benene, som er nødvendige dertil, der skal jo mere til — og derfor tog forsigtigt paa det og